

'Cas PRYCA', tardaran les conclusions

El passat dijous dia 31 d'agost, un altre cotxe tornava a esclatar als afores d'Alacant. L'esclafit, semblant al que es produí el 19 del mateix mes al pàrquing del centre comercial PRYCA Sant Joan, acabà aquesta vegada sense morts ni ferits ni danys personals, perquè havia estat un simulacre organitzat per a esbrinar les raons del mortal accident.

Francesc M. Anton

El simulacre es va dur a terme en les proximitats d'una pedrera que hi ha al terme municipal de Sant Vicent del Raspeig, població pròxima a la ciutat d'Alacant. L'explosió va ser dirigida per un pirotècnic, i organitzada i vigilada per membres de la Guàrdia Civil especialistes en explosius. Felipe Briones, fiscal especial per al cas, nomenat dilluns 21 pel fiscal en cap de l'Audiència Provincial d'Alacant, assistí a la simulació i comprovà personalment el desenvolupament de l'experiment. El vehicle, un 124, fou omplert de pólvora i d'articles pirotècnics, i després de l'explosió, patí efectes similars als del Peugeot 505 que ocasionà la tragèdia que acabà amb la vida de vuit persones. Aquest ha estat el darrer pas d'un procés que, ara per ara, es troba molt lluny del final.

Miquel Serra, secretari comarcal de Comissions Obreres, manifestà que presentarien denúncies contra PRYCA per no haver fet res després d'haver rebut les telefonades que anunciaven la col·locació d'una bomba.

¿Qui n'és el responsable?

En l'actualitat ningú ja no dubta del que va ocasionar els fets. És precisament el caire accidental i fortuït de tan dissortat accident el que fa que es comence a sospitar que, a poc a poc, s'esvairan les responsabilitats.

Per un costat, és evident que el primer responsable de tant horror va desaparèixer al mateix lloc de la tragèdia. Tres dies després, dimarts 22, el seu pare, Joaquim Rigal, se suïcidava llançant-se al buit des de la finestra del sisè pis de l'edifici on vivia. Dos fets havien precedit aquest suïcidi. D'una banda, Joaquim Rigal, detingut en un principi, va ser posat en llibertat diumenge a la nit després de no trobar cap indicatiu de culpabilitat. La policia, però, realitzà al dia següent un escorcoll al seu domicili i hi trobà un bon nombre d'encàrrecs entre els papers que guardava a casa seua. Les comandes semblava que eren importants i que es referien a molts quilos de pólvora. Això es despenia també de la conferència de premsa que convocà Comissions Obreres del País Valencià, i on el delegat de personal de Pirotecnia Levantina, Bartolomé Merino, i el secretari comarcal

del sindicat, Miquel Segarra, afirmaren que els Rigal tenien per costum transportar entre els 200 i 400 quilos de pólvora tots els caps de setmana. Amb el seu cotxe repartien aquestes quantitats per festes de barri, a pobles i per petites celebracions privades. Tots aquests indicis feren suposar la possibilitat que existira una xarxa il·legal d'emmagatzematge i distribució de productes pirotècnics al voltant de la qual havien de girar les investigacions. Una xarxa fantasma de comissionistes i delegats de festes que estan convertint pobles i carrers en autèntics polvorins, i a la qual serà molt difícil d'arribar. No és estrany, doncs, que divendres 25, el jutge Andrés Vélez, encarregat del cas, manifestara a un diari alacantí que «fins al moment, les úniques persones a les quals es podria culpar dels fets, el conductor del vehicle que esclatà i la persona que li manà fer els repartiments, són morts». A tot això hem d'afegir el fet que Pirotecnia Levantina, un dels llocs on habitualment s'assortia la família Rigal, tancada després d'haver estat denunciada pels seus treballadors per motius

de seguretat, està sent desmantellada pels seus responsables sota la vigilància de la Guàrdia Civil, amb la qual cosa, una vegada arribe el moment, no podran afrontar ni les indemnitzacions que els corresponguen als seus treballadors, ni les possibles responsabilitats que es derivaren de les investigacions que s'estan portant a terme amb motiu de l'accident. Tan sols, doncs, CCOO del País Valencià s'ha plantejat què passava amb els afectats i ja han anunciat que exerciran l'acció popular davant dels tribunals de justícia per a aconseguir que els familiars de les víctimes cobren indemnitzacions. Miquel Segarra, secretari comarcal de Comissions Obreres, manifestà que presentarien denúncies contra PRYCA per no haver fet res després d'haver rebut les telefonades que anunciaven la col·locació d'una bomba, i contra el Ministeri de Transports i el d'Indústria per haver permès la circulació de tant de material explosiu per les carreteres. Mentrestant, els tres ferits més greus continuen hospitalitzats i un d'ells, Júlia Muñoz Contreras, continua debatent-se entre la vida i la mort. □